

Mordforsøket på Kongsberg

Det var en tidlig, kald og klar morgen. Solen hadde ikke kommet opp enda. Kåre skulle i Funkelia å stå slalåm hele dagen. Han var der hver eneste helg hele vinteren. Han var god til å stå offpiste. Det var kommet mye nysnø i løpet av natten. Han gledet seg som en unge til å stå. Når han tok sin første tur i bakken så han et nytt spor i snøen. Han lurte på hva det var så han fulgte etter sporene. Det var så fint i bakken når ingen var der. Han tenkte; « Qi, den løypa var faktisk ganske gøy». Etter en stund så han en plastpose i snøen. Det var en pose med den røde og gule Cooplogoen. Kåre kjente igjen posen fordi han jobber på Coop Extra på Åsen. Men i dag ville han ikke tenke på jobb, han hadde fri hele dagen og skulle kose seg i bakken. Kåre tenkte ikke noe mere over det, han var bare glad for å få kjørt mest mulig før det ble fullt av folk. Kåre kjørte noen turer i sin favorittløype, men etter noen ganger syntes han at det ble litt for mange folk, så han ville kjøre den nye skogsløypa han hadde kjørt tidlig på morgenen.

Da han kjørte så han posen igjen. Han tenkte; «jeg kan vel ta den med meg og kaste den i søpla sånn at den ikke blir liggende å forurene i naturen». Når han tok den opp så var den veldig tung, og da han så inni posen, var det mange mobiltelefoner. Han lurte på hvem som hadde lagt de der? Han puttet posen med mobiltelefonene i sekken og kjørte videre ned til mot heisen. Han tenkte at han skulle levere posen i skikroa slik at de som hadde mistet den kunne få den tilbake. Kåre suste nedover bakken, det var nydelig vær og fine forhold i løypene. Da han kjørte forbi heisen hørte han en kjent stemme som ropte navnet hans, det var Henrik som sto der. Kåre ble stående å snakke en stund. Henrik sa «blir du med å kjøre litt?» Kåre glemte helt at han skulle levere posen, og stilt seg i heiskøen sammen med Henrik. På vei opp med heisen ser plutselig Kåre at en mørk skikkelse kjører den sammen skogsløypa som han hadde kjørt. Han ser at vedkommende stopper like ved treet der han fant posen med mobiltelefonene. Kåre forteller Henrik om posen han hadde funnet, som han har i sekken sin, og akkurat i det han sa det kom han på « jeg glemte jo å levere den i skikroa sånn som jeg hadde tenkt!». Henrik synes dette virket svært

merkelig. Ingen går vel rundt med en pose full av mobiltelefoner? Han mente det måtte være opplagt at dette var tjuvgods. Vi burde ringe til politiet med en gang vi kommer ned igjen. Kåre sa «vi burde dele oss, -du tar telefonene å møter politiet mens jeg prøver å finne ut av hvem som står bak det hele». Henrik sa «det høres ut som en bra plan!». Kåre satte kurs mot skogsløypa, mens Henrik kjørte ned mot parkeringa for å levere mobilene til politiet. Oppe i bakken nærmet Kåre seg skikkelsen som gravde under treet. Det virket som han var veldig stressa, der han gravde i snøen. Kåre kjører bort, og spurte: « leter du etter noe?». Mannen svarer «Nei da, jeg bare graver litt i snøen her, så det er fint om du bare kan stikke og kjøre videre!». Kåre sa «ok, men si fra hvis du trenger hjelp da». Kåre kjørte videre inn i den mørke skogen. Henrik var nede nå og han så politiet vente på han. Han leverte telefonene til politiet, og sa at Kåre var oppe i bakken, og det var han som hadde funnet dem. Han skulle vært her nå. Politiet sa «vi må dra, men kan du si til han når han kommer at han gjorde det rette med å levere denne posen til oss». Henrik satte seg utenfor skikroa for å vente på Kåre. « Hvor lang tid kan det ta?» tenkte han når han hadde sittet en stund. Nå begynte Henrik for alvor å lure « seriøst, Kåre kan da ikke bruke så lang tid på å sjekke om han fant den mystiske mannen i skogsløypa». Oppe i bakken hadde Kåre gjemt seg bak et tre og spionerte på mannen som gravde i snøen. Hvor var det blitt av mannen? Plutselig hørte Kåre det knaket i buskene bak han. Det ble helt svart.....nede i skikroa begynner Henrik å få panikk. Hvor i alle dager hadde det blitt av Kåre? Han bestemte at han skulle dra å lete etter han. Han stelte seg i køen, det var kø nesten helt til det store blå skilte. Etter en stund kom han seg i heisen, det var godt med varme i rumpa når han hadde stått i kø så lenge. Når han hadde kommet seg opp satt han kursen mot skogsløypa. Han kjørte inn i skogen, og der så han Kåre ligge i snøen, han måtte bråbremse for å ikke kjøre inni han. Han sjekket pulsen på Kåre, og det var puls. Han prøvde å vekke han, etter en stund våknet Kåre opp. Henrik spurte «går det bra med deg?». Kåre sa «det går bra». Henrik spurte «vil du ha en bolle og en kakao?». Kåre sa «ja takk». De kjørte ned til skikroa. De bestilte bolle og kakao og satte seg ved et bord. De hadde fått bestillingsbrikke 47. Henrik spurt « hva skjedde egentlig oppe i skogsløypa?». «Jeg vet ikke, jeg spionerte på mannen som gravde i snøen å så forsvant han. Plutselig hørte jeg at det knaket i

buskene bak meg, og kjente et hardt slag i hodet, før alt ble svart» svarte Kåre. «Oj, det er jo drapsforsøk! Tenk om jeg ikke hadde kommet å funnet deg! Vi må ringe politiet å anmelde dette.» Nå pep det i bestillingsbrikken så Kåre og Henrik hentet bollene de hadde kjøpt. De satte seg ned for å ringe til politiet mens de drakk kakao og spiste bolle.

Politiet kom tilbake til skisenteret. Kåre forklarte hvordan tyven så ut. «Han hadde blå jakke og svart bukse» sa Kåre. «Takk, da tar vi det videre. De telefonene dere fant tilhørte forresten en klasse på Åsen, som hadde vært på skidag i bakken. De kommer til å bli kjempeglade for å få tilbake mobiltelefonene sine. Vi skal etterforske saken, og når vi får tak i mannen blir han nok dømt for både tyveri og mordforsøk. Det kommer en ambulanse hit om noen minutter for å sjekke deg» sa politiet. «Takk» svarte Kåre. Politiet lånte ski i bakken og stilte seg i kø. Da de var frem i heisen så de en man som hadde svart bukse og blå jakke på seg. «Der er den mistenkte» ropte politiet, og kastet seg over mannen. Dagen etterpå sto det i avisa at politiet hadde tatt en tyv i Kongsberg skisenter. Det viste seg at mannen var ansatt der, og i årevis hadde stjålet fra kundene i skisenteret. Da han ikke fant posen med mobiltelefonene han hadde stjålet fra en skoleklasse, ble han så fortvilet at han gikk løs på Kåre. Han innrømmet alt og blir dømt for tyveri og drapsforsøk. Skoleklassen fra Åsen ble invitert til en ekstra skidag i bakken og alle fikk bolle og kakao. Kåre var glad han bare fikk en liten hjernerystelse, og at han hadde hjulpet til å ta tyven.

